

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Konkluzje Rady w sprawie zwiększania międzysektorowej współpracy politycznej w celu skutecznego reagowania na wyzwania społeczno-ekonomiczne stojące przed młodzieżą

(2015/C 172/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYPOMINAJĄC O POLITYCZNYM TLE PRZEDMIOTOWEJ KWESTII PRZEDSTAWIONYM W ZAŁĄCZNIKU, A W SZCZEGÓLNOŚCI O TYM, CO NASTĘPUJE:

1. Cele ogólne strategii „Europa 2020” oraz odpowiadające im cele państw członkowskich, czyli zwiększanie zatrudnienia osób młodych, ograniczanie zjawiska wczesnego kończenia nauki oraz zwiększanie liczby osób podejmujących studia wyższe, mają szczególne znaczenie dla młodych ludzi i ich sytuacji społeczno-ekonomicznej.
2. W odnowionych ramach europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018) ⁽¹⁾ zwrócono uwagę, że potrzebne są inicjatywy umożliwiające podejście międzysektorowe, kiedy to podczas formułowania, wdrażania i oceniania strategii i działań w innych obszarach polityki mających znaczny wpływ na życie młodzieży należy uwzględniane są kwestie młodzieżowe.
3. Jednym z trzech głównych priorytetów obecnego planu prac UE na rzecz młodzieży na lata 2014–2015 ⁽²⁾ jest zwiększanie współpracy międzysektorowej w ramach strategii UE.
4. W konkluzjach Rady w sprawie maksymalizowania potencjału polityki młodzieżowej na rzecz realizacji celów strategii „Europa 2020” ⁽³⁾ podkreślono, że nieodzowna w realizacji skutecznej polityki młodzieżowej i celów strategii „Europa 2020” odnośnie do młodzieży jest koordynacja międzysektorowa i międzyinstytucjonalna.

MAJĄC ŚWIADOMOŚĆ:

5. Wyzwań społeczno-ekonomicznych wciąż stojących obecnie przed młodymi ludźmi w Unii Europejskiej, w tym wysokich wskaźników bezrobocia ⁽⁴⁾ oraz jego skutków społecznych wymagających skutecznej międzysektorowej reakcji politycznej.

UWAŻA, ŻE:

6. Silna, widoczna, dobrze zdefiniowana i skoordynowana polityka młodzieżowa zdecydowanie mogłaby dodać wartości międzysektorowej współpracy politycznej. To zaś może przynieść pozytywne skutki dla młodzieży, która skorzystałaby z synergii wynikającej z takiej współpracy.
7. Sektor młodzieżowy może zająć się wspomnianymi kwestiami w sposób niedostępny dla innych sektorów. Może dostarczyć dowodów i wiedzy w wielu kwestiach mających wpływ na młodych ludzi, dotrzeć do większej liczby młodych ludzi, w tym tych o mniejszych szansach, a także zapewnić elastyczne, przyjazne młodzieży, niestygmatyzujące, całościowe i innowacyjne podejście do potrzeb młodych ludzi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 19.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 183 z 14.6.2014, s. 5.

⁽³⁾ Dz.U. C 224 z 3.8.2013, s. 2.

⁽⁴⁾ W drugim kwartale 2014 r. w UE-28 bezrobotnych było ponad 5 mln młodych ludzi (w wieku poniżej 25 lat). Stanowi to stopę bezrobocia równą 21,7 %, przy czym stopa NEET (młodzież niekształcąca się, niepracująca ani nieszkoląca się) wynosiła 13 %. Źródło: Eurostat

ZAZNACZA, ŻE:

8. W celu zwiększenia współpracy międzysektorowej na wszystkich szczeblach należy wypracować podejścia systemowe, jednak bardzo ważne jest, by skupić się na reagowaniu na konkretne, pilne wyzwania społeczno-ekonomiczne stojące obecnie przed młodymi ludźmi.
9. Międzysektorowe podejście do polityki młodzieżowej jest ważne nie tylko po to, by zaoferować skuteczniejsze rozwiązania odnoszące się do wyzwań społeczno-ekonomicznych, lecz także by zapewnić reakcje polityczne służące zaspokojeniu potrzeb wszystkich młodych ludzi.
10. Aby sektor młodzieżowy mógł odgrywać jak największą rolę we współpracy z innymi sektorami, należy powszechnie prezentować i uznawać jego wartość i wkład.

WSKAZUJE – Z NALEŻYTYM POSZANOWANIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI – NASTĘPUJACE PRIORYTETY MAJĄCE WZMOCNIĆ MIĘDZYSEKTOROWĄ POLITYKĘ MŁODZIEŻOWĄ W CELU REAGOWANIA NA SPOŁECZNO-EKONOMICZNE WYZWANIA STOJĄCE PRZED MŁODZIEŻĄ:

I. Opracować, wdrożyć i ocenić systemowe podejście do międzysektorowej polityki młodzieżowej

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

11. Zacieśniły współpracę instytucjonalną, w tym zwiększyły komunikację i dzielenie się informacjami na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, tak by kwestie młodzieżowe były w pełni uwzględniane podczas formułowania, wdrażania i oceniania strategii w innych obszarach polityki – takich jak kształcenie i szkolenie, zatrudnienie, zdrowie i dobrostan, polityka społeczna, urbanistyka, sport i kultura – mających wpływ na społeczno-ekonomiczną sytuację młodych ludzi.
12. Angażowały wszystkie stosowne sektory – zarówno w poziomych, jak i pionowych strukturach zarządzania – w opracowywanie polityki młodzieżowej na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym.
13. Rozważyły wdrożenie kompleksowych strategii młodzieżowych, które łączą ze sobą stosowne działania polityczne będące reakcją na problemy stojące przed młodymi ludźmi, i w trakcie tego procesu w odpowiednich przypadkach konsultowały się z młodymi ludźmi i z organizacjami młodzieżowymi i angażowały ich w ten proces.
14. Korzystały z już istniejących lub rozważyły ustanowienie nowych mechanizmów, które pozwoliłyby monitorować sytuację młodych ludzi, sprzyjałyby polityce opartej na dowodach i wiedzy oraz uwzględniały dane i wyniki badań podczas opracowywania polityki w różnych dziedzinach, w tym podczas przygotowywania konkretnych środków politycznych.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:

15. Regularnie informowała Radę i jej organy przygotowawcze o kluczowych dokumentach i inicjatywach politycznych na szczeblu UE mających wpływ na społeczno-ekonomiczną sytuację młodych ludzi.
16. Rozważyła, jak skutecznie zastosować nowe skoordynowane podejście Komisji w formie polityki klastrowej do reagowania na wyzwania stojące przed młodymi ludźmi i opracowywania konkretnych działań międzysektorowych.
17. Oceniła w sprawozdaniu UE na temat młodzieży lub w innych stosownych instrumentach, jak kwestie młodzieżowe są uwzględniane w innych dziedzinach polityki mających znaczny wpływ na życie młodych ludzi.
18. Dalej przyczyniała się do tworzenia polityki opartej na dowodach, opracowując projekty badawcze we współpracy z innymi stosownymi sektorami polityki.

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY:

19. Przewidziały, by podejście międzysektorowe było jedną z głównych zasad realizowania w przyszłości polityki młodzieżowej na szczeblu UE, w tym ewentualnego przyszłego planu prac UE na rzecz młodzieży, oraz zaplanowały na okres po 2018 roku konkretne środki międzysektorowe na potrzeby współpracy na rzecz młodzieży.
20. Zacieśniły współpracę międzysektorową poprzez pełne wykorzystanie możliwości programu Erasmus+, w tym tych, które dotyczą wspierania reform polityki.
21. Gromadziły dowody – w tym w ramach grup eksperckich ustanowionych w planie prac UE na rzecz młodzieży – na temat tego, w jaki sposób międzysektorowa współpraca polityczna może przynosić pozytywne rezultaty i wpływać na inne dziedziny życia społecznego dzięki efektom synergii będącym wynikiem zwiększonej współpracy.

22. Sprzyjały współpracy z innymi sektorami polityki podczas opracowywania sprawozdania UE na temat młodzieży oraz uwzględniały wyniki tego sprawozdania podczas monitorowania strategii „Europa 2020”.

II. Stosować dopasowane międzysektorowe podejścia do projektów, inicjatyw i programów mających być reakcją na wyzwania społeczno-ekonomiczne stojące przed młodzieżą

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

23. Wzmocniły międzysektorowe podejścia partnerskie we wdrażaniu gwarancji dla młodzieży i innych środków, a także wymieniały się najlepszymi praktykami, zwłaszcza w dziedzinie kontaktów z młodzieżą.
24. Poszukiwały odpowiedniego wsparcia dla długofalowego opracowywania i wdrażania działań finansowanych obecnie w ramach inicjatyw gwarancji dla młodzieży i przewidujących udział sektora młodzieżowego.
25. Zacieśniły ukierunkowaną współpracę między instytucjami kształcenia formalnego a organizatorami uczenia się pozaformalnego, aby zaradzić zjawisku wczesnego kończenia nauki i sprzyjać całościowemu kształtowaniu kompetencji, w tym poprzez stosowanie podejść elastycznych i przyjaznych młodzieży.
26. Promowały współpracę obszaru pracy z młodzieżą z obszarem usług społecznych, tak by zająć się równocześnie problemem włączenia społecznego młodych ludzi i w razie potrzeby zapewnić wczesną interwencję.
27. Planując i realizując inicjatywy służące kształtowaniu kompetencji młodych ludzi, angażowały świat pracy.
28. Wzmocniły wszystkie usługi skierowane do młodych ludzi, we współpracy – w odpowiednich przypadkach – z organami lokalnymi oraz osobami pracującymi z młodzieżą i innymi specjalistami zajmującymi się pracą z młodzieżą.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:

29. Ułatwiła współpracę sieciową i wymianę dobrych praktyk na szczeblu europejskim wśród osób odpowiedzialnych za politykę młodzieżową i organizacji pozarządowych uczestniczących we wdrażaniu gwarancji dla młodzieży.
30. Zwiększyła wewnętrzną koordynację między stosownymi służbami Komisji w dziedzinie opracowywania inicjatyw dotyczących młodzieży oraz dyskusji o kwestiach młodzieżowych na szczeblu UE.

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY:

31. W celu skutecznego reagowania na wyzwania społeczno-ekonomiczne stojące przed młodzieżą za pomocą konkretnych projektów międzysektorowych rozważyły korzystanie z europejskich funduszy strukturalnych i z możliwości finansowania przewidzianych w programie Erasmus+.
32. Podjęły wspomniane powyżej kwestie w ramach najbliższego wzajemnego uczenia się państw członkowskich – organizowanego w ramach planu prac UE na rzecz młodzieży – poświęconego wzmocnieniu międzysektorowej polityki młodzieżowej na szczeblu krajowym.
33. W stosownych przypadkach zapraszały zainteresowane strony reprezentujące inne sektory na takie wydarzenia, jak Europejski Tydzień Młodzieży i konferencje UE na temat młodzieży, oraz ułatwiały pozyskiwanie informacji zwrotnych i dyskusje między sektorami.

III. Silniej eksponować wartość pracy z młodzieżą i innych narzędzi polityki młodzieżowej oraz ich uzupełniającą rolę w skutecznym reagowaniu na wyzwania stojące przed młodzieżą

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY:

34. Włączały młodych ludzi w kluczowe decyzje polityczne mające na nich wpływ, wykorzystując istniejące sposoby angażowania młodych ludzi lub tworząc nowe, uwzględniając przy tym proces usystematyzowanego dialogu.
35. Dalej promowały uznawanie pracy z młodzieżą i uczenia się pozaformalnego oraz konkretne narzędzia, takie jak Youthpass, wśród innych sektorów, np. sektora zatrudnienia, kształcenia, szkolenia i kultury oraz wśród innych stosownych zainteresowanych stron.
36. Poczyniły dalsze postępy w uznawaniu pracy z młodzieżą oraz walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego poprzez zbadanie możliwości uwzględniania certyfikatu Youthpass poza programem Erasmus+ oraz w stosownych przypadkach korzystania z niego jako z krajowego narzędzia uznawania.
37. Promowały i regularnie uświadamiały innym sektorom osiągnięcia pracy z młodzieżą w kontekście pracy zawodowej i wolontariatu.

38. Opracowały inicjatywy pozwalające postrzegać, rozumieć, stosować i uznawać wolontariat jako proces uczenia się pozaformalnego.
39. Wspierały i propagowały realizowanie wspólnych inicjatyw łączących uczenie się formalne i pozaformalne, mogących zmaksymalizować efekty uczenia się.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:

40. W stosownych przypadkach zapewniała możliwości korzystania z certyfikatu Youthpass poza programem Erasmus+ jako z krajowego narzędzia uznawania i wspierała państwa członkowskie w tych działaniach.
-

ZAŁĄCZNIK

PRZYPOMINAJĄC O POLITYCZNYM TŁE PRZEDMIOTOWEJ KWESTII

Tło polityczne

1. Konkluzje Rady w sprawie większego włączenia społecznego młodzieży niepracującej, niekształcącej się ani nie-szkolącej, w których to konkluzjach stwierdzono, że należy zapewnić podejście całościowe i współpracę międzysektorową. Należy skoordynować na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim wszystkie instrumenty, środki i działania polityczne; w opracowywanie i realizację środków włączenia społecznego młodzieży należy zaangażować szeroką rzeszę zainteresowanych stron ⁽¹⁾.
2. Zalecenie Rady w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży w ramach pakietu na rzecz zatrudnienia młodzieży ⁽²⁾.
3. Konkluzje Rady w sprawie inwestowania w kształcenie i szkolenie – odpowiedź na komunikat pt. „Nowe podejście do edukacji: inwestowanie w umiejętności na rzecz lepszych efektów społeczno-gospodarczych” oraz na roczną analizę wzrostu gospodarczego 2013 ⁽³⁾.
4. Zalecenie Rady w sprawie polityk na rzecz ograniczania zjawiska przedwczesnego kończenia nauki, w którym to zaleceniu zwrócono uwagę na potrzebę kompleksowych międzysektorowych polityk zwiększających powiązania między systemami kształcenia i szkolenia a sektorem zatrudnienia ⁽⁴⁾.
5. Zalecenie Rady w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego ⁽⁵⁾.
6. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 ⁽⁶⁾ ustanawiające „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 1.2.2014, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 120 z 26.4.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 64 z 5.3.2013, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 191 z 1.7.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 398 z 22.12.2012, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 50.